

บทที่ 1

บทนำ

สุนัข หรือ หมา เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ออกลูกเป็นตัว ลำตัวมีขนปกคลุม มีเขี้ยว 2 คู่ เท้าหน้ามี 5 นิ้ว เท้าหลังมี 4 นิ้ว ซ่อนเล็บไม่ได้ อวัยวะเพศของตัวผู้มีกระดุกอยู่ใน 1 ซีน

ข้อมูลจากแหล่งสืบค้น <http://th.wikipedia.org/wiki/สุนัข> ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสุนัขว่า สุนัขเป็นสัตว์ที่มีหลายสายพันธุ์ซึ่งแต่ละสายพันธุ์ก็จะมีลักษณะเฉพาะที่ต่างกันออกไป สุนัขยังสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ดังนี้

สุนัขล่าเนื้อ (Hounds) สุนัขในกลุ่มนี้มีประสาทสัมผัสในการดมกลิ่นที่ดีมาก ร่างกายแข็งแรง ทำให้เป็นสุนัขประเภทแรกๆ ที่ถูกมนุษย์นำมาใช้ล่าสัตว์ สุนัขล่าเนื้อนั้นยังแบ่งย่อยได้อีก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสายตาดิ และ กลุ่มประสาทการรับกลิ่นดี มีประสาทรับกลิ่นดีกว่ามนุษย์ถึง 1 ล้านเท่า

สุนัขเล่นกีฬา (Sporting Dogs) เป็นสุนัขพันธุ์ที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นผู้ช่วยในการล่าสัตว์ โดยเฉพาะมีหน้าที่ค้นหาเหยื่อแล้วนำกลับมาให้เจ้าของ

สุนัขเทอร์เรีย (Terriers) เป็นสุนัขขนาดเล็ก ต้นกำเนิดอยู่ในประเทศอังกฤษ มีนิสัยชอบดมกลิ่น อยากรู้อยากเห็น ตามรอยและขุดหาสิ่งที่สงสัย มันทำหน้าที่ตามรอยสัตว์ป่า สุนัขประเภทนี้มีการเคลื่อนไหวที่องไวจึงทำให้มันเคยถูกใช้เป็นสุนัขสงครามแต่ปัจจุบันนิยมนำมาเลี้ยงไว้เป็นเพื่อน

สุนัขทำงาน (Working Dogs) สุนัขถูกคัดเลือกพันธุ์เพื่อใช้งาน เป็นเวลานานร้อยปีแล้ว ไม่ว่าเลี้ยงเพื่อเฝ้ายาม ตำรวจหาระเบิดในสงคราม ต้อนฝูงสัตว์ ลากสัมภาระ ตามรอยหาผู้ร้าย และช่วยเหลือผู้ประสบภัย เช่นสุนัขพันธุ์เซนเบอร์นาร์ด์ถูกฝึกให้ค้นหาและนำรังค้ำไปให้กับผู้หลงทางในหิมะ

สุนัขตุ๊กตา (Toy) เป็นสุนัขตัวเล็กๆ เดิมเป็นสุนัขตัวใหญ่ แต่ถูกพัฒนาพันธุ์จนกลายเป็นสุนัขตัวเล็ก ถึงจะตัวเล็กแต่ก็มีสัญชาตญาณของสุนัขอยู่ครบถ้วน มันพร้อมที่จะปกป้องเจ้านาย และบ้านที่มันอาศัยอยู่โดยการเห่าเสียงดังๆ เพื่อเตือนเมื่อมีผู้บุกรุก สุนัขประเภทนี้เหมาะสำหรับเลี้ยงไว้แก้เหงา มันสามารถแก้เหงาให้กับคนชราที่ถูกทอดทิ้ง คนป่วย ให้หายจากความโดดเดี่ยว

สุนัขขออนอกประสงค์ (Non Sporting) เป็นสุนัขนาพาประโยชน์ตามแต่เจ้าของจะใช้งาน สุนัขพวกนี้หลายๆพันธุ์มีผู้นิยมนำมาเลี้ยงกันมาก อย่างเช่น สุนัขพันธุ์คัลเมเชียน

สุนัขกลุ่มสุดท้ายที่มีมานานมากแล้วมักถูกทอดทิ้งและไร้ผู้คนเหลียวแล คือ

สุนัขจรจัด (Stray Dogs) แล้วสุนัขจรจัดมาจากไหน? สุนัขประเภทนี้มีที่มาชัดเจน โดยเกือบทั้งหมดมีต้นกำเนิดมาจากสุนัขบ้าน โดยที่ถูกมนุษย์ผู้เป็นเจ้าของทอดทิ้ง และขาดความรับผิดชอบ หรือส่วนน้อยที่อาจเกิดจากสุนัขพลัดหลงออกมาจากบ้านเอง ล้วนเป็นสาเหตุหลักของการเกิดสุนัขจรจัด

ที่มาและความสำคัญ

ตามประวัติศาสตร์แล้วสุนัขมีต้นกำเนิดมาจากสุนัขป่า แล้วยังเชื่อกันอีกว่าสุนัขป่าตัวแรกนั้นเกิดขึ้นเมื่อ 100 ล้านปีก่อน และจากหลักฐานทางด้านโบราณคดีทำให้เราทราบคร่าวๆว่า คนกับสุนัขอยู่ด้วยกันมากกว่า 14,000ปีแล้ว โดยส่วนใหญ่คิดว่าเกิดจากการที่คนและสุนัขรู้สึกถึงประโยชน์ของกันและกัน อย่างหมาป่ามาเก็บเศษอาหารที่คนกินเหลือแล้วทิ้งไว้ในขณะเดียวกันคนก็ได้ประโยชน์ด้านความปลอดภัย เพราะว่าสุนัขจะเป็นเหมือนสัญญาณเตือนภัยโดยการเห่าหากมีสัตว์ป่าหรือคนจากที่อื่นเข้ามาในบริเวณของเค้า หลังจากได้เห็นประโยชน์ของกันและกันนานๆเข้า จึงทำให้ความกลัวที่สุนัขมีต่อคนลดลงและเชื่อใจมากขึ้น จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่มนุษย์เริ่มเอาสุนัขมาฝึกและช่วยทำงาน เนื่องจากสุนัขเป็นสัตว์สังคมโดยมีจำฝูงเป็นผู้นำและก็ไม่ยากเลยที่คนจะทำให้เค้ารู้สึกว่าเป็นจำฝูงหรือนายได้ ด้วยอุปนิสัยของการเป็นนักร้องทำให้สุนัขนั้นถูกใช้งานมาและอยู่กับคนโดยตลอด เช่น สมัยกรีกโบราณใช้สุนัขพันธุ์ Greyhound ในการล่ากระต่าย ผ่านไปอีกหลายร้อยปีความสามารถของสุนัขในการทำงานกับคนก็พัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ จนในที่สุดแล้วมนุษย์ส่วนใหญ่ก็ได้เลี้ยงสุนัขเอาไว้เป็นเพื่อนมากกว่า (ชมพูปพรรณ กังสะนันท์.2551: ออนไลน์)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นได้ทำให้ทราบเกี่ยวกับพัฒนาการ การอยู่ร่วมกันระหว่างสุนัขและมนุษย์ จนในปัจจุบันนี้ การเลี้ยงสุนัขได้เปลี่ยนแปลงจากสมัยโบราณอย่างมากเพราะ การเลี้ยงสุนัขนั้นได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ไปแล้ว อาจจะเพราะสุนัขสามารถทำให้ผู้เลี้ยงได้คลายความเครียดหลังจากการทำงาน และเป็นเพื่อนยามรู้สึกเหงา และเพราะสุนัขสามารถแสดงอาการโต้ตอบ ให้ความจงรักภักดีและเชื่อฟัง ผู้ที่เป็นนายได้อย่างดี ซึ่งนั่นเป็นผลตอบแทนทางด้านจิตใจ จากการที่รู้สึกได้ว่าสุนัขนั้นอยู่ในโอวาท เราบังคับมันได้ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจเล็กๆแฝงอยู่

เป็นการผ่อนคลายความเครียดและความเหงาที่มี ทำให้สนุกสนาน จนบางครั้งเลี้ยงและรักสุนัขนั้น เปรียบเสมือนหนึ่งในสมาชิกครอบครัวหรือบางคนนั้นอาจจะเรียกสุนัขว่าลูกของตัวเองก็เป็นได้

ตามธรรมชาติแล้ว ลูกสุนัขเมื่อแรกเกิดนั้นจะมีความน่ารัก น่าซึ้งมีขนที่สะอาดปุกปุยขึ้นฟู อู้อู้ออบตัว หน้าตาน่ารักและเป็นมิตรกับผู้ที่พบเห็น น่ากอดจี๋เล่น ชังประจบและเอาใจ เล่นซุกซนตามวัยและตามประสาและนั่น คือเหตุผลที่ทำให้คนอยากมีสุนัขไว้เป็นเพื่อน เมื่อยามที่สุนัขนั้นยังน่ารักน่าซึ้ง ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น เจ้าของมักจะภาคภูมิใจเมื่อเวลาที่ได้พาสุนัขตัวน้อยเหล่านั้นไปเดินเล่นและมีผู้คนเหลียวมองเพราะความน่ารักของมัน แต่เมื่อสุนัขเหล่านั้นได้เติบโตขึ้น บางตัวขนที่เคยปุกปุยกลับกลายเป็นขนสั้น หน้าตาที่เคยน่ารักเมื่อตอนเด็ก กลับกลายเป็นหน้ายาวไม่สวยงาม ขาบางตัวที่เมื่อตอนเด็กขาใหญ่ฝ่าเท้าโตแต่เมื่อเติบโตมากลายเป็นขาเล็กและโก่งผิดรูปอย่างเช่นเคย และนั่น คือ จุดเริ่มต้นจากสุนัขที่เคยมีเจ้าของ มีบ้านให้ความรักและความอบอุ่น มีอาหารให้อิ่มท้องทุกมื้อ ก็ได้กลับกลายเป็นสุนัขที่ไม่เหลืออะไรเลยแม้แต่ความรักจากเจ้าของที่เคยได้รับเมื่อยามเยาว์วัย จนกลับกลายเป็นสุนัขจรจัดที่เหลือแต่มันเพียงตัวเดียวเพียงเพราะ ความน่ารักที่เคยมีได้หนีหายไปจากมัน

สุนัขจรจัด นั้นเกิดขึ้นได้เพียงเพราะจิตใจของมนุษย์ที่หลงรักอะไรเพียงชั่วครั้งชั่วคราวเมื่อเบื่อก็ปล่อยทิ้งขว้างมันไป หมดปัญญาเลี้ยงเพียงเพราะตอนซื้อลูกหมาไม่ได้นึกถึงค่าใช้จ่ายที่จะตามมา เมื่อรู้สึกรู้สึกว่ามีภาระเพิ่มก็นำมาทิ้งขว้างไว้ตามตลาด , วัด และท้องถนนแทนที่จะหาที่อยู่โดยติดต่อให้กับคนรู้จักหรือผู้ที่ต้องการมารับ ไปเลี้ยง สุนัขจรจัดนั้นมีชีวิตที่ลำบากต้องดิ้นรนเพื่อการอยู่รอด สุนัขที่น่าสงสารเหล่านี้ถ้าสังเกตกันให้ดีแล้วจะพบแววตาที่หมองเศร้าอ่อนแอและยังแสดงความเป็นมิตรอยู่ในดวงตาคู่นั้น เดินกะกะ ไร้จุดหมาย รอคอยเศษอาหารเหลือจากร้านค้า เดินหาอาหารตามที่ทิ้งขยะกิน ได้ทุกอย่างที่ขวางหน้าเพื่อชีวิตของมัน มันเป็นชีวิตที่ “หมดหวัง” ความหวังและชีวิตของมันได้หายไปตั้งแต่เจ้าของและบ้านของมันได้จากไป ถูกปล่อยให้อยู่ตามยถากรรม ชีวิตของสุนัขเหล่านี้พบเห็นได้ทุกหนทุกแห่ง หรือถ้าเป็นวัด สุนัขที่ถูกนำมาปล่อยต้องต่อสู้เคียดเพราะที่วัดเองก็ไม่สามารถหาอาหารมาเลี้ยงได้ทั้งหมด ต้องปรับสภาพของตัวเองให้ได้ เพราะถ้าเข้ากับพวกสุนัขที่อยู่มาก่อนแล้วไม่ได้ก็หมายถึง “ตาย” เพราะโดนรุมกัดบาดเจ็บ การหาอาหารกินในวัดและตามหมู่บ้านนั้นแสนยากลำบาก เพราะส่วนมากชาวบ้านมักจะเลี้ยง “สุนัขเฝ้าบ้าน” ไว้ป้องกันบ้านอยู่แล้วจึงไม่มีเศษอาหารหลงเหลือมาถึง ”สุนัขหมดหวัง” เหล่านี้ จึงมีคนเคยกล่าวไว้ว่า “การนำสุนัขไปปล่อยเท่ากับฆ่ามัน” อุบัติเหตุกับสุนัขจรจัดมักเกิดขึ้นขณะวิ่งข้ามถนนหรือไม่ก็ชอบนอนหลับอยู่ข้างรถ จึงมักถูกรถชน รถทับ อยู่เป็นประจำ สุนัขจรจัดหลายตัวได้ผ่านการใช้ชีวิตมาอย่างโหดโชนและเชื่อว่าถ้ามันพูดได้ มันคงมีเรื่องราวต่างๆมาเล่าให้คนอย่างเราได้ฟังมากมายถึงชีวิตอันยากลำบากของมัน สุนัขจรจัดเหล่านี้ต้องถูกทอดทิ้งและใช้ชีวิตด้วยตัวเอง ต้อง

เผชิญกับความเจ็บป่วยทางจิตใจและทางกายจากการกระทำของมนุษย์เพราะมนุษย์บางคนขาดความเข้าใจในพฤติกรรมสุนัข อาจจะเป็นสัตว์ที่เห่าเสียงดังก่อความรำคาญ มีเขี้ยวและเล็บที่เป็นอันตรายต่อตนเองจึงใช้วิธีที่โหดเหี้ยมรุนแรงเมื่อมีสุนัขมาอยู่ใกล้ เช่น ทูบตี ใช้อายัด หรือขายสู่ตลาดเนื้อสุนัข แล้วยังต้องมาเจ็บป่วยทางกายจากการดิ้นรนเพื่อการมีชีวิต และเมื่อแก่ตัวลงจากการที่ต้องต่อสู้กับชีวิตมานาน ทำให้มีร่องรอยบาดแผลอยู่เต็มร่างกาย ไม่มีขนสวยงามน่ารักอีกต่อไป ไม่น่ากอดเหมือนเช่นเคย

ปัจจุบันจำนวนสุนัขจรจัดที่มีอยู่เฉพาะในเมืองเชียงใหม่มีมากถึงกว่า 30,000 ตัว (ผลสำรวจจาก Lanna Dog Rescue) และถ้าจะนับไปถึงเมืองหลวงกรุงเทพมหานครนั้น มีสุนัขจรจัดที่เดินเร่ร่อนตามท้องถนนกว่า 300,000 ตัว แครวม 2 จังหวัดนี้ก็มีจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วนแล้ว ส่วนใหญ่ไม่มีการควบคุมการแพร่ประชากรของสุนัข ไม่มีการดูแลเมื่อเจ็บป่วย เมื่อจำนวนมากก็ถูกกำจัดด้วยวิธีการต่างๆ แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้และจำนวนสุนัขจรจัดก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆทุกปี เนื่องจากน้ำมือมนุษย์ที่นำสุนัขมาปล่อยไม่มีความคิด ไม่มีความกรุณาสงสาร และไม่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้กระทำลงไป

ผลกระทบหรือปัญหาที่เกิดจากสุนัขจรจัด ปัญหาที่พบบ่อย คือ การขู่เข็ญขยะ การถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะเรี่ยราด ก่อให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่ดี นำโรครมาสู่คน ส่งเสียงดังจากการเห่าหอน เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงต่างๆ ทำร้ายผู้อื่น รบกวนและสร้างความรำคาญ ขโมยของ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการแก้ปัญหาสุนัขจรจัด ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการสร้างสถานพักพิงสุนัขจรจัด แต่ถ้ามีสถานพักพิงสุนัขจรจัด สุนัขก็จะถูกนำมาทิ้งมากขึ้น เพราะคิดว่ามีที่รองรับแล้ว สถานพักพิงสุนัขจรจัดในเชียงใหม่มีมากมาย แต่ที่ที่เป็นที่รู้จักกันดีคือ Care for dog และ Lanna dog rescue สถานรับเลี้ยงแต่ละที่นั้นมีจำนวนสุนัขนับร้อยขึ้นไป ยิ่งจำนวนสุนัขมากเท่าไร ก็ยิ่งสื่อให้เห็นถึงจิตสำนึกของมนุษย์ได้อีกทางหนึ่ง และถ้าหากมีโครงการหาบ้านใหม่ให้สุนัขจรจัดจากสถานพักพิงสุนัขประชาชนส่วนใหญ่ก็จะไม่รับสุนัขจรจัดไปเลี้ยงเนื่องจากมีสุนัขมากพออยู่แล้ว และบางรายมีปัญหาด้านสถานที่ เช่น บ้านคับแคบ อยู่บ้านเช่าหรือหอพัก และไม่มีเวลาดูแล นอกจากนี้ประชาชนส่วนใหญ่ยังให้ข้อเสนอแนะว่า ควรทำหมันให้แก่สุนัขจรจัด และควรออกกฎหมายควบคุมการเลี้ยงสุนัข อย่างเช่น ที่เชียงใหม่ประเทศจีนออกกฎหมายให้เลี้ยงสุนัขได้บ้านละหนึ่งตัว เพื่อควบคุมประชากรสุนัขและควบคุมพฤติกรรมคนเลี้ยงสุนัขได้ด้วย

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวข้างต้นนั้นปัญหาต่างๆที่เกิดจากสุนัขจรจัดมีมากมายแต่ถ้ามนุษย์ไม่เริ่มต้นกระทำกับสุนัขก่อน คือ การนำสุนัขไปปล่อย ปัญหาเหล่านั้นคงไม่เกิดขึ้น เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงต้องการจะขอกล่าวถึงปัญหาของสุนัขจรจัด เพราะต้องการที่จะปลูกฝังค่านิยมความเมตตาแก่สัตว์ สร้างจิตสำนึกว่าสุนัขเป็นสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแลไปตลอดชีวิต และจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้ประสบกับตนเองนั้น คือ การได้ไปเป็นอาสาสมัครที่สถานพักพิงสุนัขในจังหวัดเชียงใหม่ที่ Care for dog กับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จากโครงการ From palms to paws จึงทำให้ทราบถึงจำนวนสุนัขจรจัดในสถานพักพิงนั้นมีจำนวนมากมาย และมีจำนวนไม่น้อยที่เป็นโรคร้ายและพิการจากการต่อสู้ดิ้นเพื่อการเอาชีวิตรอดของมันแต่นับเป็นโชคที่ดีของสุนัขเหล่านี้ที่ยังได้มีโอกาสที่จะได้อยู่ในสถานพักพิงถึงแม้จะไม่ใช่บ้านและเจ้าของอย่างที่ว่าพวกมันต้องการก็ตามที่สุนัขเหล่านี้ต้องการความรักอย่างมากเพราะสุนัขเป็นสิ่งมีชีวิต มีจิตใจ มีความรู้สึกเจ็บปวด ไม่ต่างไปจากเรา และจากการสังเกตเห็นของข้าพเจ้าเมื่อมีผู้คนเข้าไปเยี่ยมชมสุนัขเหล่านั้นส่วนใหญ่มักจะเห่าและระวังตัวเพราะผลจากการของกระทำของมนุษย์เองนั้นจึงทำให้พวกมันกลายเป็นสุนัขที่มีความหวาดระแวง และมีสุนัขจำนวนไม่น้อยเมื่อพวกมันเห็นคนก็จะเข้ามารุมเล่นกับผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเหมือนกับมันดีใจมันจะเล่นและว่าเริงตลอดเวลาวิ่งมาหาเปรียบเสมือนว่าเราเป็นเจ้าของของมัน ยิ่งสถานพักพิงสุนัขนั้นมีจำนวนสุนัขมากเท่าไรยิ่งทำให้รู้ถึงจิตสำนึกด้านการรักและเมตตาสัตว์ของมนุษย์นั้น ได้เป็นอย่างดีและข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นอะไรบ้างอย่างที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุนัขจรจัดว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานมากพอสมควรแต่ทำไมผู้คนถึงได้เมินเฉยหรือไม่ก็นิยมแก้ปัญหารื่องนี้เพียงชั่วคราวชั่วคราว ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะให้ผู้ที่ไม่ค่อยจะสนใจและยังไม่ทราบเกี่ยวกับปัญหาสุนัขจรจัดนั้นได้หันกลับมามองเจ้าสุนัขจรจัดและอย่าปล่อยให้ปัญหานี้กลายเป็นเรื่องที่คุ้นเคยหรือ เคยชินกับการที่ได้พบเห็นสุนัขจรจัดนั้นเดินไปมาตามท้องถนนเมื่อมองเห็นพวกมันแล้วก็ต้องการให้ตระหนักถึงปัญหานั้นเริ่มต้นจากอะไรต้นเหตุของปัญหานั้นเริ่มต้นที่ใคร และมองพวกมัน ไปในทางที่ดีขึ้น แบ่งเศษอาหารให้หรือรอยยิ้มให้กับพวกมันบ้างก็พอ แล้วหันกลับไปมองเห็นความน่าสงสารในชีวิตของพวกมัน อย่าได้รังเกียจและเมินเฉยกับสุนัขจรจัดอีกเลย ปัญหาสุนัขจรจัดในตอนนี้นั้นเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขและความร่วมมือกันของคนในสังคม ดังนั้นปัญหาของสุนัขจรจัดจึงเป็นปัญหาสำคัญและเป็นปัญหาที่กำลังเติบโตขึ้นของสังคมไทยเหมือนกัน

ภาพ 1 ภาพประกอบของที่มาและ
ความสำคัญ

ภาพ 2 ภาพประกอบของที่มาและ
ความสำคัญ

ภาพ 3 ภาพประกอบของที่มาและ
ความสำคัญ

ภาพ 4 ภาพประกอบของที่มาและ
ความสำคัญ

ภาพ 5 ภาพประกอบของที่มาและ
ความสำคัญ

ภาพ 6 ภาพประกอบของที่มาและ
ความสำคัญ

อิทธิพลจากศิลปิน

Robert Bradford ศิลปินชาวอังกฤษ เป็นผู้สร้างประติมากรรมสุนัขโดยจุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจก็มาจากการเห็นของเล่นเก่าๆในกล่องของเล่นที่มีสีสันสดใสมาติดตามตัวของสุนัขที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว และเมื่อได้เริ่มทำศิลปินมีความคิดว่าสีของของเล่นนั้นตอบสนองตามความต้องการและยังให้รูปทรงกับพื้นผิวที่ดูสวยงามและแปลกตาได้อีกด้วย และหลังจากนั้นศิลปินจึงได้ทำเป็นสุนัขสายพันธุ์ต่างๆ เช่นสุนัขพันธุ์ Pug ศิลปินได้ใช้ตุ๊กตาของเล่นพลาสติกมาในการทำชิ้นงานนั้น 3,000 กว่าตัว

(ภาพประกอบที่ 7-10)

จากผลงานของศิลปินซึ่งเป็นผลงานที่ของเล่นพลาสติกมาเล่นกับพื้นผิวเพื่อให้ได้ผิวหนังที่ดูแปลกตาของตัวประติมากรรมสุนัข และนั่นเป็นอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากศิลปินเรื่องการทำให้ผิวหนังของสุนัขให้ดูมีผิวที่ดูสวยงามสีสันสดใสและชวนมองเพราะในผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าก็ได้นำเสนอเรื่องของสุนัขจรจัดที่มีผิวหนังที่มีแต่บาดแผลซึ่งข้าพเจ้าได้กลับค่าความน่ากลัวของบาดแผลจากความน่ากลัวให้กลายเป็นน่ามอง

ภาพ 7 : Robert Bradford
new-hunt- mauger-commission
Brushes and toys on wood,2008
(www.robertbradford.co.uk)

ภาพ 8 : Robert Bradford
new-hunt- mauger-commission
toys on wood,2008
(www.robertbradford.co.uk)

ภาพ 9 : Robert Bradford
Terrierist
toys on wood,2008
(www.robertbradford.co.uk)

ภาพ 10 : Robert Bradford
SniffMiami
toys on wood,2008
(www.robertbradford.co.uk)

อิทธิพลสืบเนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ผ่านมาในชุด "Poor dogs" (ภาพประกอบที่ 11-19) ข้าพเจ้าได้นำเสนอผลงานในรูปแบบการจัดวาง โดยเทคนิคและขั้นตอนการทำงานข้าพเจ้าได้วาดภาพลายเส้นจากรูปสุนัขที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายมาลงในกระดาษโปสเตอร์และส่งโปสเตอร์ที่ข้าพเจ้าจำหน่ายกรุณาส่งถึงตัวของข้าพเจ้าเองใส่ซองจดหมายโดยการสุ่มตามจังหวัดต่างๆ เช่น พิชญ โลก

ฉะเชิงเทรา และกรุงเทพฯ เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของบุคคลจากสถานที่ต่างๆเกี่ยวกับเรื่อง
 ของสุนัขบ้านและสุนัขจรจัด จากไปสการ์ดที่ส่งประมาณ 180 แผ่น ได้รับกลับคืนมา 150 แผ่น
 ข้าพเจ้าได้ส่งสติ๊กเกอร์รูปสุนัขที่ข้าพเจ้าได้วาดเองนั้นส่งตอบกลับให้ผู้ที่เขียนไปสการ์ดกลับมาให้
 ข้าพเจ้าเพื่อเป็นการตอบแทน และข้าพเจ้าได้ปั้นประติมากรรมสุนัขขนาดเล็กกว่าจริงเพื่อเป็น
 กระตุ้นให้ผู้ชมต้องเข้ามาดูใกล้ๆ เพื่อต้องการให้ผู้ชมตระหนักและสังเกตเห็นสุนัขตัวเล็กและให้
 หันมาสนใจปัญหาของมันบ้าง ทั้งนี้ยังมีภาพถ่ายสีขาวดำของสุนัขตามสถานที่ต่างๆด้วย

ภาพ 11 Poor Dog ,2552 ไปสการ์ด (Postcard)

ภาพ 12 Poor Dog ,2552
 ประติมากรรม (Sculpture)

ภาพ 13 Poor Dog ,2552
 ประติมากรรม (Sculpture)

ภาพ 14 Poor Dog ,2552,
สติ๊กเกอร์ (Sticker)

ภาพ 15 Poor Dog ,2552
สติ๊กเกอร์ (Sticker)

ภาพ 16 Poor Dog ,2552 ภาพถ่าย

ภาพ 17 Poor Dog ,2552 ภาพถ่าย

ภาพ 18 Poor Dog ,2552,
สถานที่แสดงผลงาน

ภาพ 19 Poor Dog ,2552
สถานที่แสดงผลงาน

ผลงานชุด “เพื่อน (Friends)” (โครงการสร้างสรรค์ทัศนศิลป์ ภาพประกอบที่ 20 -27)

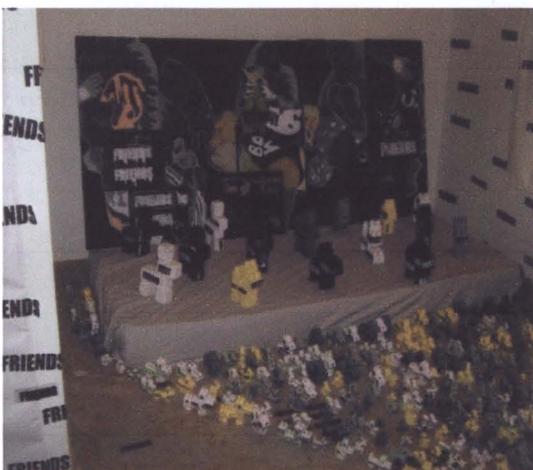
ข้าพเจ้าได้นำเสนอผลงานในรูปแบบการจัดวางผลงานในห้องหนึ่งห้อง เปรียบเสมือนห้องนั่งเล่นที่มีเพื่อนๆ อยู่เต็มห้อง เพื่อถ่ายทอดถึงมิตรภาพที่คนและสุนัขมีให้ต่อกัน โดยใช้เทคนิคผสมผสานและแตกต่างกัน โดยในชิ้นผลงานนั้นจะมีคำว่า Friends อยู่ เพื่อแสดงถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจในมิตรภาพของคนและสุนัข

ภาพ 20 เพื่อน, 2553, ตัวต่อเลโก้วาดลายสุนัข

ภาพ 21 เพื่อน, 2553, ภาพวาดสีอะคริลิก

ภาพ 22 เพื่อน, 2553, สถานที่แสดงผลงาน

ภาพ 23 เพื่อน, 2553, สถานที่แสดงผลงาน

แนวความคิดในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าต้องการที่จะแสดงออกถึงลักษณะผิวหนังของสุนัขจรจัดที่ตามตัวเต็มไปด้วยบาดแผลและผิวหนังที่ไม่น่าดูไม่น่าสัมผัสให้กลับกลายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม เพื่อให้สุนัขจรจัดนั้นเป็นที่น่าสนใจ ไม่น่ารังเกียจ และยังสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมการดำรงชีวิตในบางส่วน โดยผ่านการนำเสนอผลงานประติมากรรมสื่อผสม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดความตระหนักถึงปัญหาสุนัขจรจัดที่ยังคงมีอยู่

